

לתקן את המעוות לדעת הכל. אולם לדברי הממשלה וההסתדרות, דבר היה בלתי אפשרי לחלוטין. מדוע?

התשובה לכך היתה נעוצה במהותה של המערכת: אי אפשר לספק דרישה כלשהי גם כשצירי המערכת זועקת לשמיים. מפני שאם יבואו כל המיקצועים האחרים, וידרשו תוספות דומות. מערכת השכר דומה לערי מה של תפוחים. שתמוטט כולה אם ירציאו ממנו תפוח אחד.

היתה זאת דוגמה קלאסית לכך שמערכת מימסית משבשת את החיים. שני קולים ביורוקרטיים שטורים מכניסים ליציאות יסוד של טירוף.

במצב כזה, אין כל תחליף לשביתה. איזור מצוקה. הפיתרון הוא פשוט למדי — והוא סמון בניצול המליצות של המערכת עצמה לשם תיקון עיוותיה. בדו"ח ועדת ברקאי נאמר כי מותר לחרוג ממדיניות השכר הקבועה (שאינה מאפשרת אלא העלאות שכר זעירות) ב"איזורי מצוקה".

מערכת הבריאות היא, בלי ספק, איזור מצוקה מיקצועי. התמוטטותה מאיימת על חיי האזרחים. פשוטו משמעו. עלי-ידי הכרזה על מיקצוע האחים והאחיות כעל מיקצוע מצוקה. יכולה הממשלה לחרוג מן המדיניות — בתנאי שההסתדרות, כמנהיגות ציבורי-העובדים כולה, תיתן את ידה לכך. בשם כל המיקצועות*.

אולם ההסתדרות היתה נתונה במצב עדין ביותר. כי בסיכסוך-האחיות אין היא רק אירגון-הגנה, שבו פועל אירגון-האחים והאחיות. ההסתדרות, כבעלת קופת-החור לים הכללית, היא גם המעסיק העיקרי במיקצוע — ובתור שכזה יש לה אינטרס כבד שלא לשפר את שכר האחיות.

מישטרה

מה שאסור לציבור

זמישטרה משתדלת

העדים את המתרחש בה

הדיון יימשך בבלתיים סגורות? פסק קצין-המישטרה בדרגת תת-ניצב, ששימש אב"ת-הדין בדיון המישטעתי הפנימי של המישטרה.

החלטה זו היתה אך חוליה נוספת בשורת העלמות-המידע המכוונות שנוקטת ה"מישטרה באחרונה. גם בעניינים שלציבור הזכות המלאה לדעת את המתרחש בהם. קביעתו של אב"ת-הדין לא התבססה על רגישות ביטחונית כלשהי, גם לא על נושא שהסודיות יפה לו מבחינת החוק. היתה זו כניעה פשוטה מצידו לדרישתו האישית של בלש במישטרת תל-אביב, אשר הועמד לדין מישמעתי פנימי על חריגה מן המיניבלות שמטיל עליו תפקידו. ש"הציבור לא יידע". "אני עוזב את האולם! אני לא רוצה שיתכתבו עלי בעיתון! לא רוצה שיידעו עלי! מספיק מה שקרה לי עד עכשיו!" התפרץ הבלש, אלכס טי-גורגר, איש מיפלגה-הסמים של מישטרת תל-אביב. כאשר הבחין בכתב העולם הזה הנכנס לאולם-הדיונים. למרות שדיונים אלה פתוחים לפני הציבור, על-פי החוק, היה האולם ריק, וכתב העיתון היה האזרח היחידי שהתעניין במתרחש בו.

אב"ת-הדין ניסה להשתק את הבלש המתפרץ, אך פרקטיקל של זה לא עזר. ממך מו. והסביר כי לטובת המישטרה, יש להנהל את הדיון בבלתיים סגורות. השופט החליט להיעתר לבקשה. למרות שטיפוגרף נחקר, באותו מעמד, על חשד לקיום קשרים הדוקים עם פרוצה הידועה כמקורבת לעולם-התחתון הישראלי. חוקרי-המישטרה חשדו בעמיתם כי מסר, באמצעות הפרוצה, פרוטים על המישטרה לעולם-התחתון. וניהל איתה עסקים. אך נראה שהם לא היו מעוניינים שהציבור יידע על כך. למרות שזוהי זכות.

גם דובר מישטרת מחוז תל-אביב, פקד אבינועם כהני, נתן ידו לקשר-ההשתקה. הוא סירב למסור פרטים על מהלך הדיון המישטעתי, בטענה שהמישטעט עדיין לא הגיע לסיומו.

אנשי-המישטרה שוכחים. כנראה, כלל יסוד אחד: כשמכבסים כביסה מלוכלכת בריש-גלי — יש סיכוי שהיא תצא נקייה.

* הדבר הוצע בישיבת הוועד-הפועל עלי-ידי אורי אבנרי.

שים עין על "כלל-תעשיות"

ב-140 מיליון לירות לערך (כפי שיראה המאזן החצייהשנתי שיתפרסם השבוע). מאזן סוף שנת 1976 יראה על הון וקר-נות של 180 מיליון לירות לערך. החברה תרוויח השנה, בוודאות, 35 מיליון לירות, ומכאן שהיא כיום ביחס רווחי-אמצעים של אחד לשלושה, יחס נמוך ביותר.

בשנה שעברה חילקה החברה רק 10% דיבידנדו במזומן. השנה היא תחלק, קרוב לוודאי 15% במזומן ועוד 20% מניות הטבה. אין ספק ששערה צריך להיות גבוה יותר מאשר השער שבו היא נסחרת, והרוכש אותה כיום ייהנה גם מעליית השער וגם מדיבידנדו והטבה של לפחות 30% תוך ארבעה חודשים.

לפני שבועות אחדים, כאשר מניות "פיריון" היו בשער של 230 לערך, המ" לצנו לרוכשן. וכשיו הן נסחרות ביותר מ-350 נקודות, וכימעט שהגיעו ל-400, וזהו הזמן הנכון למכור. אני מציע לך לרכוש מניות של "כלל-תעשיות".

הבורסה

תעשיות" מניות אלה נסחרות בבורסה בשער של 130 לערך. ההון והקרנות של החברה עמדו בסוף השנה שעברה על 110 מיליון לירות, ועתה הם מסתכמים

תחרות ל"לון" - חדירה למיזרח

טיקה ותפיצם בשיטה של "לון", "לון" אינה מודאגת מכך, כיוון שאת הדגש היא שמה על הייצוא שלה למיזרח-הרחוק. "לון" הצליחה לחדור לארצות-מוסלמיות, כמו אינדונזיה ומאלזיה, ב"אמצעות חברות שהקימה בהונג-קונג, ב"סינגפור ובנגקוק. "לון" ניצלה את ה"משבר שחל בשיווק מוצרי "רב-לון" ל"מיזרח-הרחוק, ואשר גרם בעקיפין ל"הדחתו של סם קיייליש", נשיא "רב-לון" הבינלאומית.

"לון" תייצא השנה למיזרח הרחוק בכ-1.7 מיליון דולר, לעומת 1.2 מיליון דולר אשתקד.

העמלה של

בל"ל בשווייץ

עורך-דין ישראלי ידוע, שנשע לצורכי עסקיו לשווייץ, לקח את הקצבת מטבע-החוץ שלו (1500 דולר) עימו בהמחאה של "בנק לאומי לישראל", כדי לפדות אותה בשווייץ, וזאת על-מנת להימנע מטלטול סכום גדול במזומנים. והנה, בהיכנסו לסניף "בל"ל" בציריך הסתבר לו, כי הבנק גובה עמלה בגובה של אחוז וחצי על ההמחאה של הבנק עצמו! עורך-הדין שילם את העמלה, ניגש לבנק שווייצרי ממול, ושם נאמר לו כי הם יפדו את ההמחאה תמורת עמלה של חצי-אחוז בלבד!

הוא חזר לסניף "בל"ל", התיישב ב"כניסה והודיע, כי אם לא יחזירו לו את העמלה המופרזת שנגבתה ממנו שם, יזהיר כל מי שייכנס לבנק מפני העמלות, וישלח את כל הבאים לבצע את עיסוקיהם בבנקים השווייצריים. תוך חמש דקות קיבל חזרה את העמלה ששילם, ו"בל"ל" הסתפק בחצי-אחוז בלבד. דובר "בל"ל" מסר, כי הבנק בציריך גובה עמלה של חצי-אחוז על המחאות המשוכות לפקודת הבנק בשווייץ, ועמלה של אחוז אחד על המחאות לפקודת בנקים מחוץ לשווייץ — בגלל משך-הזמן החולף עד לפידיון ההמחאה.

הרשליק

במקום שימעוני

מנהל סניף "אל-על" בניו-יורק, אוטו הרשליק, יחליף את המנהל הנוכחי, יהודה שימעוני. כפי שמסר בשעתו מדור זה, יוחלף שימעוני בעיקבות הסכ"מ מים שנעשו עם חברת-הנסיעות "אופיר" ומיכתב שכתב לסוכנים, בו איים עליהם כי אם לא יגדל חלקה של "אל-על" בהזמנותיהם, לא תחודש אשרת סוכן "אל-על" שלהם. מיכתב זה היה בניגוד לאמנת יאט"א, וגרם נזק חמור ל"אל-על".

רונה אישרה העירייה, לעומתו, מסר כי ה"הקצבות ניתנות ללא כל שיקולים פוליטיים, ועל דעת כל חברי הוועדה. באח-פוליטיות.

רענן חמד, עוזרו האישי של ש"י קופילוביץ, בעל חברת-התמרוקים "לון", עזב את החברה. חמד מקים חברה מתחרה ל"לון", שתייצר מוצרי-קוסמטיקה

מנכ"ל קופילוביץ
כן מוכר

במי תומר

צייצ'י?

בעוד שבועות-גומים מופיע ראש-עיריית תל-אביב, שלמה ("צייצ'י") להט, כי תומך במיפלתיות, הרי בחיי היום-יום ההיפך הוא הנכון. הנה, למשל, פרטור קול ועדת-ההקצבות של עיריית תל-אביב, שישבה בראשותו של צייצ'י. העירייה, כי ידוע, לווח כספים ומשלמת ריבית גבוהה ביותר בהצמדה. האם יעדיף צייצ'י ליינד את כספיו היקרים לשכונת-התיקווה, למשל, או ליימון רכישת סיפרי-לימוד עבור תלמידים מחוסרי-אמצעים?

לא כך. הפרטוקול מגלה, כי הוועדה מקציבה 50 אלף לירות ל"מידרשה ה" לאומית על שם בן-אליעזר", מוסד מיפ-לגתי של תנועת החרות, ועוד 20 אלף לירות ל"מכון ז'בוטינסקי" בישראל. בעוד שני מוסדות אלה של תנועת החרות מקבלים מצי"צ 70 אלף לירות, הרי אק"ם (אגודה לקימום ילדים מפג-רים), למשל, יקבל 3000 לירות בלבד. ולעזרת-יתומים נותן צייצ'י רק 2500 לירות, שהרי "יתומי" תנועת החרות שווים יותר.

נוסף על ההקצבות הישירות לתנועת החרות, קיימות גם ההקצבות עקיפות — כמו, למשל, מתן כ-13 אלף לירות ל"ברית-נשים-חרות, הן כהקצבה ישירה והן כהקצבה לתשלום מיסים המגיעים מ"ברית-נשים-חרות".

מיזכר ועדת-ההקצבות, יצחק רותם, טען כי אין הוא אחראי לקביעת ה"סכומים ומקבליהם, וכי אלה הן החלטות פוליטיות.

דובר העירייה, לעומתו, מסר כי ה"הקצבות ניתנות ללא כל שיקולים פוליטיים, ועל דעת כל חברי הוועדה. באח-

היכן שילוני?

תוכנית-טלוויזיה מיוחדת, השעה ה"שלישית, תיארה כיצד מרמות קבוצות הכדורגל את מס-ההכנסה. גם חקירה מיוחדת ב"העולם-זה" מסרה עובדות רבות על ההונאות הללו. בימים האחרונים, לרגל חגיגות על הסכמים עם שחקני ספורט, נוספו תיאורים דומים. כך, למשל, תיאר אברהם טבק ב"מעריב" כיצד עשתה הפועל באר-שבע קוניה עם השחקן אלון בן-דור,

נציב שילוני
לא קורא

שיקבל 80 אלף לירות נטו. כמה עשרות אלפים משכרו יירשמו על שם אשתו נילי, שהיא סטודנטית ופטורה מתשלום מס. לאורי מלמיליאן קונה קבוצתו דירה ב-300 אלף לירות. מרבית עסקות אלה הן שחורות, נעשו תוך הונאת מס-ההכנסה. האם נציב מס-ההכנסה, אלי-עזר שילוני, אינו קורא עיתונים?

שכר ואינפלציה

בקול דממה דקה, פירסם "הארץ" מאמר מאת שליחו במערב-אירופה, אליהו סלפטר, אשר תוכנו סותר לחלוטין את כל מאמרי-המערכת של "הארץ" ואת טיעוניהם של כל המתנגדים לתוספות שכר יוקר.

ב-15 בספטמבר תיאר סלפטר את בלגיה, המדינה שאזרחיה חיים ברווחה וברמת-חיים גבוהה ביותר. הסתבר: בין השנים 1970 ו-1975 עלו הוצאות השכר בארצות-הברית ב-18%, בצרפת ב-66%, בשוודיה ב-38% — ובבלגיה הם עלו ב-129%!

וראה זה פלא: למרות תוספות-שכר אדירות אלה, האינפלציה בבלגיה אינה עולה על חמישה עד עשרה אחוזים ל"שנה! והרי כל הגאונים בישראל טוענים, כי תוספות שכר יוקר גורמות לאינפלציה. האם בלגיה אינה נורמלית, או שמא כאן מרמים את השכירים לטובת המעבידים, למען יאמינו כי הפיצוי הניתן להם על התייקרויות גורם להתתייקרויות שנעשו לפני הפיצוי?

ההסבר למתרחש בבלגיה פשוט. קיים שם חוק, המצמיד את השכר להתייקרויות באופן מלא. היצרנים אינם יכולים להעלות את המחירים בצורה הופשית, בגלל התחרות של שאר ארצות השוק המשותף, שבלגיה חברה בו. לכן באות הוצאות השכר על חשבון הרווחים או הייעול, ואינו מועברות אוטומטית למחיר המוצר על חשבון הצרכן. בישראל אין הצמדה של השכר להתייקרויות, והיצרנים חופשיים בהעלאת המחירים, כיוון שישראל היא חממה המונגת בחומות-מכס ואיסורי-יבוא.

לרודם וחזרה

ב-2250 ל"י

חברת "כנף-ארקיע" תפתח בימים ה"קרובים קו קבוע לאי רודוס. מחירי ה"טיסה הלוך-ושוב יהיה 2250 לירות, כולל מס-נסיעות. הטיסות תיעשנה במטוס "צ'יפטיין". החברה רכשה בימים אלו שלושה מטוסים חדשים, ועם בואם יוחו בעריכת טיסות סדירות לרודוס.